

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Str. Batiștei, nr. 25, sector 2
București
SECȚIA I CIVILĂ

Destinatar:
CHIRA ALEXANDRU
, județul

DOSARUL NR. 1079/182/2015

Materia: Civil

Stadiul procesual al dosarului: Recurs

Obiectul dosarului: uzucapiune NCPD - urmare a
deciziei nr.369/2017 CCR (sub 200.000,00 lei)

Complet: completul nr. 3 ncpd

**COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ**

NR. 2157/2018 DIN DATA DE 30 Mai 2018

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 2157/2018, pronunțată la data de 30 Mai 2018, de către ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA I CIVILĂ.

Notă: Pe portalul instanței de judecată



MAGISTRAT ASISTENT,

A handwritten signature in blue ink, likely belonging to the Assistant Magistrate.

A.P. 05.06.2018 11:01:07, nr. comunicare: 1 din 1

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA I CIVILĂ

NCPC

Decizia nr. 2157

Dosar nr. 1079/182/2015

Sedința publică din 30 mai 2018

Lavinia Dascălu	- Președinte
Adina Nicolae	- Judecător
Simona Cristescu	- Judecător
Cătălina Georgeta Nistor	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâțul Tomiță Gheorghe împotriva deciziei nr. 21/A din 23 ianuarie 2018 a Tribunalului Maramureș-Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc recurentul-pârât Tomiță Gheorghe, intimații-reclamanți Bunyi Adriana, Bunyi Alexandru Emeric, intimații-pârâți Chira Alexandru, Municipiul Baia Mare, prin primar.

Magistratul-asistent face referatul cauzei și arată că părțile au fost citate în vederea discutării competenței materiale a Înaltei Curți în soluționarea recursului.

La data de 29 mai 2018 intimata-reclamantă Bunyi Adriana a depus note scrise prin care solicită admiterea excepției și judecata în lipsă.

Înalta Curte reține cauza în pronunțare asupra excepției de necompetență materială.

După deliberare,

ÎNALTA CURTE,

asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin sentința nr. 8060 din 20 octombrie 2016 Judecătoria Baia Mare a respins excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de către pârâțul Municipiul Baia Mare, ca neîntemeiată; a luat act la renunțarea la judecata cererii formulate de reclamantul Bunyi Alexandru Emeric și a admis cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Bunyi Adriana în contradictoriu cu pârâții Chira Alexandru și Municipiul Baia Mare prin primar; a dispus dezmembrarea terenului în suprafață de 1208 mp identificat sub nr. topografic 902/1 din CF nr. 13 Ferneziu în numărul topografic 902/1/1, în suprafață de 140 mp și topograficul 902/1/2, în suprafață de 1068 mp, conform planului de amplasament și delimitare cuprins în anexa nr. 3 a raportului de expertiză în specialitatea topografie, întocmit de către expert Salagean Andreea Renata; a constatat că reclamanta Bunyi Adriana a dobândit dreptul de proprietate ca efect al uzucapiuni de 30 de ani asupra

terenului în suprafață de 140 de mp aferent numărului topografic 902/1/1 din cartea funciară nr. 13 Ferneziu; a dispus înscrierea dreptului de proprietate în favoarea reclamantei Bunyi Adriana, asupra terenului în suprafață de 140 mp, înscris în cartea funciară nr. 13 Ferneziu sub numărul topografic 902/1/1; a luat act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată; a încuviințat onorariu definitiv în cuantum de 390 lei pentru curatorul special Ona Dana Maria numit în reprezentarea intereselor pârâtului Chira Alexandru, care a fost pus în sarcina reclamantei și a dispus obligarea acesteia din urmă la plata diferenței de onorariu curator special în cuantum de 90 de lei.

Prin decizia nr. 21/A din 23 ianuarie 2018 Tribunalul Maramureș- Secția I civilă a admis excepția lipsei calității procesuale active a apelantului Tomiță Gheorghe și a respins apelul acestuia, ca fiind introdus de către o persoană fără calitate procesuală activă; a majorat remunerația curatorului special avocat Birișan Georgeta la suma de 390 lei și a dispus obligarea apelantului la plata diferenței de 190 lei curatorului special Birișan Georgeta.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs recurentul-pârât Tomiță Gheorghe, înregistrat la Tribunalul Maramureș la data de 16.03.2018.

Prin adresa nr. 1079/182/2015 din 26.04.2018, Tribunalul Maramureș a înaintat cererea de recurs, împreună cu dosarul, spre soluționare, Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție- Secția I civilă la data de 2 mai 2018.

Prin rezoluția din 7 mai 2018, s-a fixat termen la 30 mai 2018, în vederea discutării competenței materiale a Înaltei Curți de Casație și Justiție în soluționarea recursului.

La acest termen, Înalta Curte a rămas în pronunțare asupra excepției de necompetență, pe care o va admite, în considerarea următoarelor argumente:

Decizia supusă recursului a fost pronunțată de către tribunal, în apel, într-un litigiu având ca obiect uzucapiune, valoarea obiectului pricinii situându-se sub pragul de 200.000 lei.

Potrivit primei teze din art. XVIII alin. 2 din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, „în procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile (...), precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv.”

Prin decizia nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial la data de 20 iulie 2017, Curtea Constituțională a constatat că sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” cuprinsă în art. XVIII alin. 2 din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, este neconstituțională.

În ceea ce privește efectele acestei decizii a Curții Constituționale, distinct de chestiunea aplicării în timp a acesteia, trebuie stabilit dacă din considerentele sale se desprinde concluzia că Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel, în litigiile vizând cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv [litigii soluționate în primă instanță de către judecătoria, în aplicarea art. 94 pct. 1 lit. k) Cod procedură civilă].

Obiectul controlului de constituționalitate a fost reprezentat doar de dispoziția legală constatată ca fiind contrară Constituției, motiv pentru care conformitatea cu legea fundamentală a fost evaluată în contextul absenței accesului la recurs în litigiile vizând cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv, altele decât litigiile după materie, indicate în art. XVIII alin. 2 din Legea nr. 2/2013.

Curtea Constituțională a constatat că, prin impunerea unui prag valoric al cererii pentru accesul la calea de atac a recursului, legiuitorul nu asigură egalitatea juridică a cetățenilor în accesul la această cale extraordinară de atac, parte componentă a dreptului la un proces echitabil, norma contravenind dispozițiilor art. 16 alin. 1 și art. 21 alin. 3 din Constituție (paragraful 29 din decizie).

Din considerentele deciziei menționate nu rezultă că accesul nediscriminatoriu la calea de atac, ce intră în conținutul dreptului la un proces echitabil, include imperativ accesul la un recurs soluționat de către Înalta Curte, în sensul că dispozițiile art. 16 alin. 1 și art. 21 alin. 3 din Constituție ar fi încălcate în măsura în care Înalta Curte nu soluționează recursurile în toate litigiile vizând cereri evaluabile în bani.

În viziunea Curții Constituționale, conformitatea cu Constituția este asigurată prin simpla recunoaștere a dreptului la recurs în aceste litigii, indiferent de valoarea obiectului cererii și nu prin accesul la o anumită instanță.

În absența unor considerente în sens contrar, nu se poate deduce din decizia Curții Constituționale o statuare asupra încălcării dreptului la un proces echitabil prin absența accesului la recurs la instanța supremă, cu atât mai mult cu cât, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut în mod constant că accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege (a se vedea, de exemplu, o decizie recentă, publicată ulterior deciziei nr. 369/2017, respectiv decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 635 din 3 august 2017).

Chiar atunci când a constatat încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. 3 din Constituție referitoare la rolul Înaltei Curți în unificarea jurisprudenței (paragrafele 30 și 31 din decizie), Curtea Constituțională a avut în vedere aceeași perspectivă a absenței accesului la calea de atac a recursului și nu a accesului la Înalta Curte, ca instanță de recurs. De altfel, considerentele pe acest aspect vizează exclusiv „cazul recursurilor ce intră în competența de soluționare a Înaltei Curți de Casație și Justiție”, ceea ce înseamnă că s-a acceptat premisa că nu toate recursurile intră *de plano* în competența de soluționare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Așadar, în stabilirea competenței *ratione materiae* de soluționare a recursurilor declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel, în litigiile vizând cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, nu se poate deduce concluzia că această competență revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca efect al deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, publicate în Monitorul Oficial la data de 20 iulie 2017.

Competența de soluționare a acestor recursuri urmează a fi determinată de către instanța de judecată, ce are atribuții exclusive în interpretarea și aplicarea normelor procesuale incidente.

În acest context, se va constata că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor Codului de procedură civilă, curtea de apel este instanța competentă să soluționeze recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel, în litigiile vizând cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv (litigii soluționate în primă instanță de către judecătorii, în aplicarea art. 94 pct. 1 lit. k) Cod procedură civilă), în timp ce Înaltei Curți îi revine competența de soluționare a recursurilor împotriva hotărârilor pronunțate de curtea de apel, în cazurile în care valoarea obiectului cererii depășește pragul de 200.000 lei.

Astfel, în ceea ce privește interpretarea și aplicarea în cauză a dispozițiilor Codului de procedură civilă, în conformitate cu art. 97 din cod, Înalta Curte de Casație și Justiție judecă: „1. *recursurile declarate împotriva hotărârilor curților de apel, precum și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege; 2. recursurile în interesul legii; 3. cererile în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept; 4. orice alte cereri date prin lege în competența sa*”.

Din norma de competență citată rezultă în mod neechivoc faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează recursuri declarate împotriva altor hotărâri decât hotărârile curților de apel doar în cazurile în care legiuitorul a prevăzut în mod expres competența *ratione materiae* a instanței supreme.

Prin urmare, art. 97 pct. 1 Cod procedură civilă a atribuit Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca regulă, competența de soluționare a recursurilor declarate împotriva hotărârilor curților de apel și numai prin excepție competența de soluționare a recursurilor împotriva altor hotărâri.

Astfel formulată, norma în discuție nu consacră plenitudinea de competență a Înaltei Curți în soluționarea recursurilor, indiferent de instanța ce a pronunțat hotărârea supusă recursului. Cu alte cuvinte, norma de drept menționată nu statuează în sensul că Înalta Curte soluționează toate recursurile care nu sunt date în mod expres în competența altor instanțe.

Reformularea art. 97 pct. 1 din cod, în sensul că Înalta Curte este instanță de drept comun pentru soluționarea oricărui recurs pentru care nu este prevăzută competența altei instanțe, ar echivala cu nesocotirea conținutului expres al normei și cu extinderea nepermisă a sferei de aplicare a acesteia, ajungându-se la crearea unei reguli noi de competență, prin adăugare la lege. Or, potrivit art. 122 Cod procedură civilă: „Reguli noi de competență pot fi stabilite numai prin modificarea normelor prezentului cod”.

Nici dispozițiile art. 483 alin. 3 Cod procedură civilă nu pot conduce la o altă interpretare, a unei competențe de drept comun în materia recursului, care ar aparține instanței supreme.

Astfel, potrivit textului menționat, „recursul urmărește să supună Înaltei Curți de Casație și Justiție examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile”.

Rezultă că norma art. 483 alin. 3 Cod procedură civilă are ca obiect de reglementare natura și scopul recursului, cale extraordinară de atac în cadrul căreia se realizează controlul de legalitate.

În ceea ce privește obiectul, respectiv hotărârile ce pot fi cenzurate de instanța supremă, el se determină și circumscrie conform normei de competență stabilite de art. 97 pct. 1 Cod procedură civilă.

Ca atare, potrivit dispoziției procedurale arătate, pentru a fi competentă instanța supremă în soluționarea recursului, este necesar să existe o hotărâre a curții de apel sau o prevedere expresă a legii în privința altor hotărâri.

În speță însă, nu se regăsește niciuna dintre aceste ipoteze, fiind vorba despre o decizie pronunțată de tribunal în apel, în privința căreia nu există o dispoziție legală expresă atributivă de competență în favoarea instanței supreme.

În acest context, neexistând o legală investire a Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecata cauzei va fi declinată către Curtea de Apel Cluj, căreia îi aparține competența, ca instanță ierarhic superioară celei care a pronunțat decizia în apel.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Declină competența de soluționare a recursului declarat de pârâțul Tomiță Gheorghe împotriva deciziei nr. 21/A din 23 ianuarie 2018 a Tribunalului Maramureș - Secția I civilă, în favoarea Curții de Apel Cluj.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 mai 2018.

PREȘEDINTE
Lavinia Dascălu

JUDECĂTOR
Adina Nicolae

JUDECĂTOR
Simona Cristescu

MAGISTRAT ASISTENT
Cătălina Georgeta Nistor

CONFIRM CU
ORIGINALUL